

2 'arin

Nr. 202 – 24. OKTOBER 1998

Ian Lindsey, bretskur hermaður í Føroyum undir kríggnum:

Tíðin rennur frá mær...

- Eg eri ein gamal maður nú og tíðin rennur skjótt frá mær, men eg gloymi aldri tíðina í Føroyum, fólkinu eg hitti og ikki minst lóturnar í Sjonleikarhúsinum, sigur bretin Ian Lindsey, sum á gamalsaldrinum er komin fram á myndir tiknar í Havn og á Velbastað í 1942.

Turið Kjølbro

Í háltv hundrað ár hava myndir av nøkrum børnum á Velbastað verið goymdar burtur í eini skuffu í einum heimi í St. Helens í Merseyside í Onglandi. Hesar myndirnar tók Ian Lindsey, ið var hermaður í bretsku herinum undir seinna heimsbardaga. Árin 1941 og 1942 var hann í Føroyum.

Myndirnar eru nú komnar undan kavi aftur, eitt sindur litfarnar og kámar eru tær vorðnar, men tíðin hevur ikki bitið á meiri enn so, at tað sæst týðiliga, hvørji eru avmyndað. Í vón um, at onkur fær gleði av at siggja tær, ikki minst tey, sum eru avmyndað, hevur Ian Lindsey sent myndirnar til Føroya.

Flestu myndirnar eru av børnum á Velbastað, ein av fótóltsliði hjá HB í 1942, tikin á vøllinum, og ein er av tveimum bretskum hermonnum, tikin á Skansanum.

Gott fólk

Sum skilt dæmði Ian Lindsey sera væl í Føroyum og hann minnst aftur á tíðina her við takksemin. Fyrstu tíðina var hann á Skansanum og eitt stutt skifti á Velbastað, har ein sokallað sign-alstøð var, sum hevði til uppgávu at seta seg í samband við skip, serliga svensk skip, ið komu úr Suðurameriku við farni.

Mær dæmði sera væl at vera saman við føroyingum. Fólkinu á Velbastað vóru ógvuliga fryntlig og blíð. Eina ferð vit vóru innikavað í nakrar dagar bóru tey okkum mat. Meðan eg var á

Mynd tikin í skúlagarðinum í einum fríkorteri. Frá vinstri Línhild Niclasen, Niclas Petur Niclasen, Hákun Danielsen, Jógván við Á og Elin Poulsen

Velbastað tók eg hesar myndirnar við einum ógvuliga gomlum myndatóli og síðani hava tær verið burtur goymdar, skrivur Ian Lindsey í brævinum.

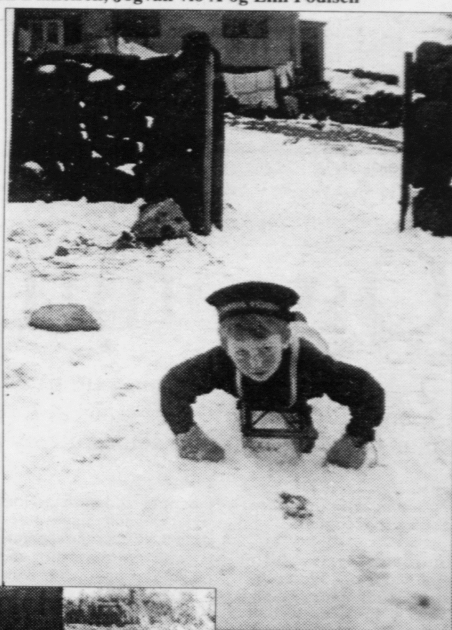
Ian Lindsey, ið er komin væl til árs nú, sigur, at tað hevði verið harmiligt, um hesi sum eru á myndini ikki fingi høvið at siggja myndirnar.

- Eg sendi tykkum myndirnar í vón um, at onkur sær tær og minnst aftur á tíðina, sum var. Eg gloymi ikki so leingi eg livi tíðina í Føroyum, og serliga lóturnar í Sjonleikarhúsinum liggja mær frammalaga í huga.

Og væl minnst Ian. Flestu nøvnini á teimum á myndunum eru skrivað á baksíðuni.

Tíðin rennur

Tá ið Ian og felagirnir í herinum fóru úr Føroyum í 1942 vóru teir eitt skifti í herskylðu í Norðsjón og har komu teir út fyri nógv-

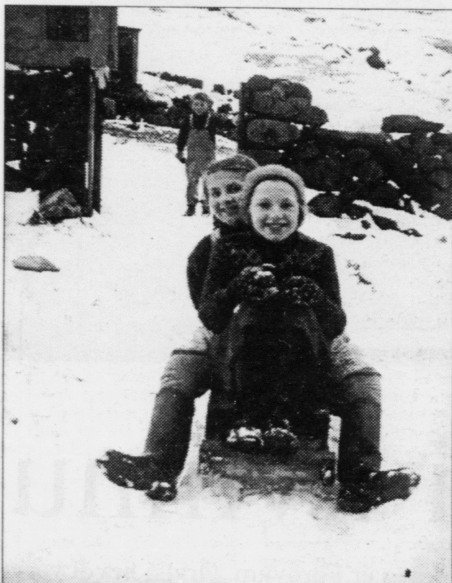

Mynd av John Niclasen, tikin í túninum, har Signalstøðin var

um ræðuligum.

- Eg eri ein gamal maður nú og tíðin rennur frá mær, skrivur Ian, og hann endar brævið við hesum orðum: May you live happy in your Northern Islands. May God be with you all.

Mynd tikin niðanfyrir skúlan. Frá vinstri Línhild Niclasen, Oddmar Niclasen og Agnas Niclasen

Mynd tikin í túninum, har Signalstøðin var. Frá vinstri Línhild Niclasen og Elin Poulsen

Mynd tikin við húsini, har hermenninir hildu til. Húsini átti Mass Niclasen, ið er á myndini saman við soninum Lenhardi. Feðgarnir báðu á loftinum og høvdu kúgv í kjallaranum, og bretarnir hildu til í miðhæddini

